Digital Wall Magazine

Prepared by

DEPARTMENT OF ASSAMESE

MAYANG ANCHALIK COLLEGE

Rajamayang, Morigaon, Assam-782411

2020
2021
৩য় সংখ্যা

2020
202

সাবধানে থাকুন,
সুস্থ থাকুন

নদী

দুপাৰত মেলি থৈ
সেউজীয়া চাদৰ
শেনি ভেনি ধৰি দি
দীঘল হুলিচাৰি
চিং হৈ পৰি আছে নদী
যেন ভাগৰত জুৰুলা
গৰ্ভৱতী নাৰী ॥

চন্দ্ৰপ্ৰভা চলিহা
সহকাৰী অধ্যাপিকা

আমার দুনিয়া

মানুষকে জানোয়ার করেছি মোরা
কারো বা পক্ষাঘাত
কেউ ভুগে পাগল।
কারো বা কঙ্কাল
কেউ ভুগে নিষ্ঠুর।
কারো বা ধনী খুব
তার সম্মান খুব।
আর কেউবা গরীব
কোথাও নেই
তার অধিকার।

—শ্রী।পিকা মণ্ডল
পঞ্চম প্রাথমিক

অন্ধ কোঠা

অন্ধ কোঠাত বন্দী আজি মই
কাক কম মনৰ কথা আজি মই
নিঃশব্দ এটি সুৰ.......
হৃদয়ৰে সপোন আজি বাজি উঠে মোৰ।
অন্ধাৰ কোঠাত হঠাৎ কঁপি উঠে মোৰ বুকু
নিয়ৰৰ টোপালবোৰ তিৰবিৰাই থকা মোৰ ভঙ্গ দুটি চকু।
সময় সলনি হৈ গল
তথাপি জীৱনৰ বহুতো কথাৰে বয় গল।
সাৰথি হৈ সদায় থকা মৰমৰ জোনাকী তই
তোৰ সান্নিধ্যতে জীপাল আজি মই।
অন্ধ কোঠাত মই আজি সদাই
অকলশৰীয়া অ'
থাকিবিনে সদায় মোৰ সাৰথি হৈ
মৰমৰ জোনাকী জনী অ'

নাম :- শ্ৰী বণলী ঠেংটৈ
পঞ্চম ষাণ্মাসিক

জোনাকী

জোনাকী অ'
তই মোৰ সাৰথি
অন্ধকাৰত তই থাকা
জিলিকি........
আজি মই অকলশৰীয়া অ'
মোৰ দুখৰ কথা শুনিবিনে তই
বুজিবিনে মোৰ হৃদয়ৰ বেথা
তই যে একমাত্ৰ সাৰথি মোৰ
জোনাকী........
সদায় থাকিবিনে মোৰ
লগৰীয়া হৈ
সৰু সৰু জোনাকী জনী অ'

বান্তিমা শইকীয়া
পঞ্চম ষাণ্মাসিক

ঐতিহ্যের বস্তু মর্ম

ইং গোলক পিণ্ড গৌরব
অনুভূতি ঢাকাই ঐতিহ্যের স্নান
ওরা গেরস্থালী সংস্কৃতি
তাই অনন্য বাঙালি
চিত্ত এনে শুভ্রিনাদের পিপালি
ওরা- চিত্তনে একা অনুসারে
দীনের সাধনে শুধু উদয়....
অনুরূপ দেশে অতীতের অনুসরণ!
ইতিহাসের ঐশ্বর্যের
সর্বাবের
এমন কি দেখো,
খেলতে দেশ মাটি আলপনা
প্রেরণাও পায় না
ঢাকঢোল খুবই মাখোলো
লোক গীতি ও কাব্য ঐতিহ্যের
গাঙ্গেয়তে মাখোল
অতীত মানব শিক্ষাপাঠের ।।

শ্রী কবরী দত্ত
পঞ্চম শ্রেণি

সিঁথিতে

জীবনের যত কথা লিখেছি দুই পাতায়
যত কবিতা যত গান
যদি থাকে ওত-প্রোত
শব্দের অর্থ অথবা
সুর শৈলী কণ্ঠ
আলোক উপমা
আমারি একার নয় তাহা
জীবনের আয়োজনীয়
অবহেলে অন্তরে আগুন যদি
আমারি সুধী
সুধী আমারই সুখ-দুঃখ
অনুভূতি-চেতনা আলোকের অন্তরে
তবু লাগে তো কিছু নিভৃত কি থাকি যায়
আলোকের কিছু রূপ-কিছু অপরূপা
একান্ত গোপনীয় কিছু যন্ত্রণা
নিজস্ব অনেক স্বপ্ন যা
যদি থাকে অলক্ষ্যে
ওত-প্রোত
সিঁথি-সিঁদুর-টিপ সে
আলোকের অন্তরালে।।

শ্রী জিতামণি
লক্ষ্মীপ্রিয়া
অরণ্য সম্মানিত
=×=×=

[illegible]

ঐতিহাসিক কোচবিহার

[illegible]

[illegible]

[illegible]

শ্রী - মানসী - [illegible]

তৃতীয় - [illegible]

অভিনয়

কিমান ধাৰি দিম আৰু নিজক
বাৰে বাৰে ধৰা পৰি যাওঁ
চকুবোৰ মনৰ দাপোন
হৃদয় হাহাকাৰ হৈ আছে কেনেকৈ লুকুৱাও
দুচকুৰ শেঁতা চাৱনি
কলিজাখন কংক্ৰিট নহয়
যে অলপ ফাট মেলিছে ।
ভাল পালে কিমান প্ৰশ্নচিহ্ন ।
আচলতে তুমি সাগৰ ভালপোৱা
আৰু বাৰে বাৰে নিজৰা দেখুওৱাৰ
ধৃষ্টকামি কৰো ।
তুমি আকাশত এখন ঘৰ সাজিব খোজা আছে
মই মেঘবোৰ লৈয়ে সপোন দেখো ।
তুমিয়ে কোৱাচোন সপোন দেখিবলৈ ভয় কৰাটো
ভালো মোৰ দোষ,
কোনো প্ৰত্যাশা নকৰাকৈ কবিতাবোৰ লিখি গৈছো ।
জীৱনে দেখুওৱা বাটেৰে খোজা অনুশীলন কৰিছো ।
ঈৰ্ষা, খেপাঁহবোৰ কালিয়াইছো
দুচকুবোৰ সেমেকিছে ৰাতিবোৰ উজাগৰী হৈছে
নিতৌ নিখুঁতকৈ কৰি আছো অভিনয়
এ.........
অভিনয় ।

শ্ৰীপ্ৰিয়ংকা দেৱী
তৃতীয় ষাণ্মাসিক

যন্ত্ৰণাৰ সাধুকথা

সন্ধ্যা গধূলি
চাহৰ পিয়লাত
বিৰিঙি চুমুক
সোঁপোপাল দুপোপাখি
হৃদয়ৰ স্পন্দ

চকুপানীবোৰ
বাগৰি বাগৰি
শিল হয়
শিলবোৰো এদিন মাত ফুটে
শিলে কথা কয়
তোমাৰ কথা........

অজস্ৰ পাখী লৈ
যোৰকাৰক উভাই অনা
সাগৰজনীৰ কথা
আৰু জোনৰ.......

যন্ত্ৰণাৰ মেঘবোৰ
জৌলি হেৰুৱাই
বুকুৰ মৰম বিচাৰি
কাঁচিজোনালীৰ ওমলাৰ বাঁহী
সঁৰিয়হনিৰ
সেইসব দুপৰীয়াৰ
নতুনা গোন্ধ আৰু
যন্ত্ৰণাৰ ক্লেশ শুকাবলৈ
দুখসব বসন্তলৈক
চোৱাই আছে.,...

বুজি পোৱা নোপোৱা অভিমানৰ
ভাৱনীয়া পুৰণি হাঁহি বং মোৰ
হাবিতলীয়াঁ বাটটোত
ঢুলিয়াৰী বজাইথাকে
আমাৰ থোৱাৰ কথা।

ড° বৃষ্টি কলিতা

মাঁ

যেতিয়া মাকে পোৱালী হৈ থাকে
মাতৃত্বৰ মহত্বাক ক'লে
দিয়া জন্ম কথোপে নামাখিনা
মা তো আছিল মা তো আছেই ।
সকলোতেই যেন বিৰাজিত হৈ আছে মা
অহংগ্ৰ চকু নিৰপৰ মৃত্য স্বাদ পাই ক'লে
মাহিৰাত নিন্দিৰ্তাখিনা,
মৰ্ত্য এই জীৱন
ক্লান্ত এই জীৱন
তোমা কামতেই আছে তোমাৰ মাঁ
মা তুমিতেই দিয়াছে পৰ্দ্দাল পাখী
মা তুমিতেই দুখবোৰ নিঃশেষ হৈ যায় ।
যেতিয়াই মাতো মা
মানুহবোৰ মাত কাষতে আছে
মানুহবোৰ মৰতো হৃদয়ে জীৱাই আছে
মানুহবোৰ মৰতো চকুৰ পানীৰে
হৈ যাই কোনো অভিমান
মৃত্যু মুৰ্খিৰ পথাই মা তেতিয়া
উঠি আছে মোৰ কাষলৈ
মাথা হাত আখি ক'লে
এই আহোতো তোমাৰ কামত
যেতিয়াই মাতো মাঁ ।

শ্ৰী - জয়া নিবাস
পঞ্চম মাধ্যমিক

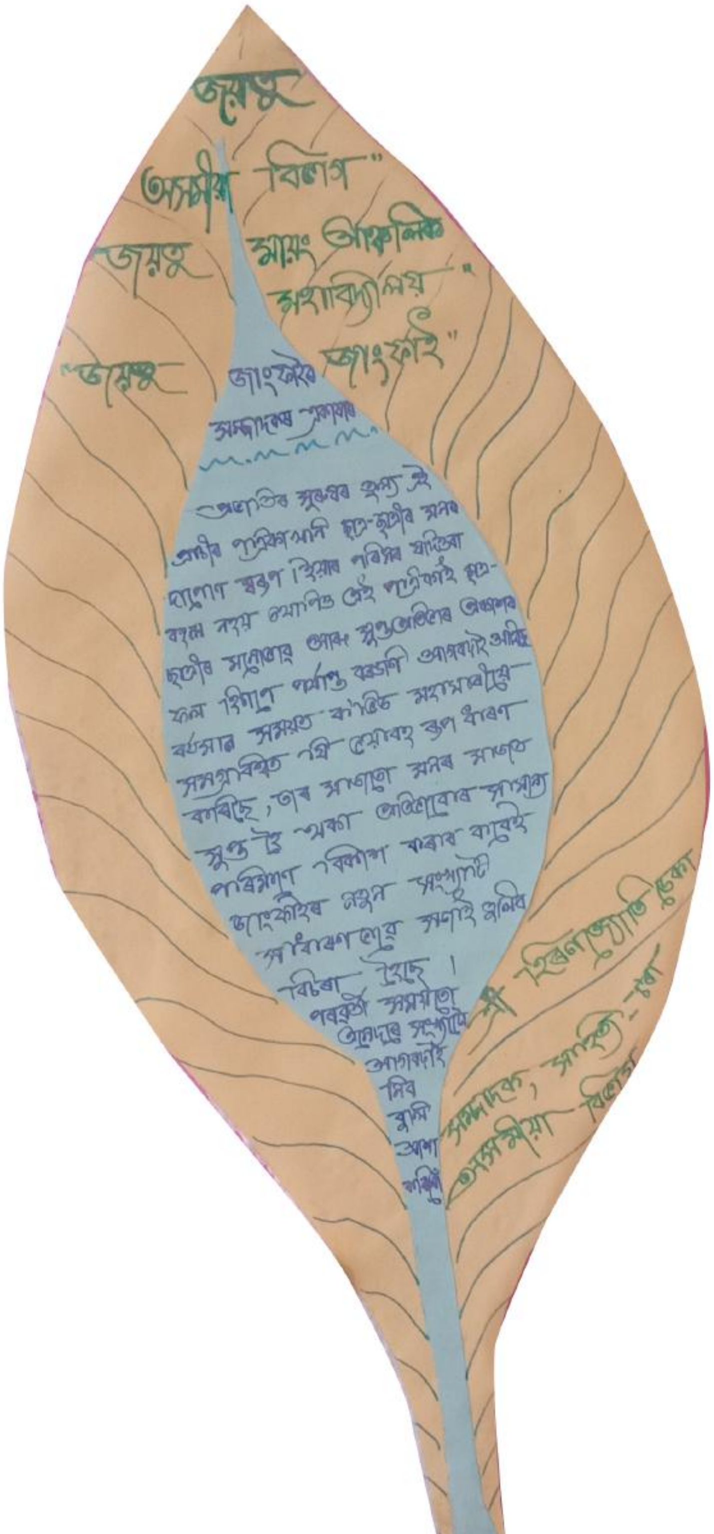
জয়তু
অসমীয়া বিভাগ"
জয়তু মায়ং আঞ্চলিক
মহাবিদ্যালয়"
জয়তু জাংফাই"
জাংফাইৰ
সম্পাদকৰ কলমত
প্ৰকৃতিৰ সুন্দৰ হৃদয় এই
ছাত্ৰীৰ পত্ৰিকাখনি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনৰ
দাপোণ স্বৰূপ। ই আমাৰ পৰিচয় দাঙি ধৰা
বহন নহয় প্ৰমাণিত হৈ পত্ৰিকাই ছাত্ৰ-
ছাত্ৰীৰ সাহিত্যিক আৰু সুপ্ত প্ৰতিভাৰ বিকাশৰ
ক্ষেত্ৰ হিচাপে পৰ্যাপ্ত বৰঙণি আগবঢ়াই আহিছে
বৰ্তমান সময়ত কোভিড মহামাৰীয়ে
সমগ্ৰ বিশ্বত এক ভয়াবহ ৰূপ ধাৰণ
কৰিছে, তাৰ মাজতো মনৰ মাজত
সুপ্ত হৈ থকা প্ৰতিভাবোৰ সাহিত্য
পৰিস্ৰমণ বিকাশ কৰাৰ বাবেই
জাংফাইৰ নতুন সংখ্যাটি
সাধাৰণতেও সদায়ে মেলি
দিয়া হৈছে।
পৰৱৰ্তী সময়তো
আপোনাৰ সহযোগ
আগবঢ়াই
দিব
বুলি
আশা
কৰিলোঁ
শ্ৰী হিৰণজ্যোতি ডেকা
সম্পাদক, সাহিত্য-চ'ৰা
অসমীয়া বিভাগ

অভয়

কবিয়ে লিখিছিল—
"অতীতক ঘূৰাব নোৱাৰি",
কিন্তু পাৰি চালে পাহৰিব অতীতক!!
অতীতক ঘূৰাই আনিব
বাস্তৱৰ প্ৰতিযোগিতাত মোৰ হৃদয়ত
আহিলে হঠাৎ!!! অতীতৰ তাহানি পৃথিৱী কাটি প্ৰকাশ
মিঠা মিঠা সোণালী প্ৰেম তেওঁ দিছিল
অভিজ্ঞতা বেদনৰ কথা!!
আৰু যে মৰ্মৰ সপোন, কত আশা...
আহিলে হঠাৎ??
কাঢ়ি- ইশ্বৰৰ সোণৰ খাঁচা
অচিন কলীয়া ডাৱৰ...
অকালে নিলি....! আমাৰ সপোন, সপোনৰ যত্নখিনি...
আশা-ভৰসা... অকালে আঁখি-আটিতি কৈ গলিছিল
তই বান্ধিবা পাৰত।
ডাকিওঁ আলো দিলে অৱসৰ....আৰু ধৰ্ম....
হৃদয় অনুভূতিৰ মাজত
এক দুৰ্দিন মাতৰ।
মাগিলো তুমি কত আশা, ইয়ে কোনো?
কিন্তু বাৰে আশা, যুবালে থাকা,
মোৰ সৰু হৃদয়ৰ নৱজা তুমি।
নতুন অনুৰাগে সহস্ৰ মোৰা তোমাৰ চৰিত্ৰ,
বোৰ পুৰ পাই কৰি নতুন নিৰ্মল,
সাহসৰ জ্যোতিৰে আলোকিত কৰা
তোমাৰ জীৱন।
উলিয়াবো পাহুলে পুৰি লাহুবা
সেই ইশ্বৰ প্ৰাকৃত অভাৱ পাৰিব পাৰে
তোমাৰ বৰ্তমানত।
এবাৰ ৰূপ পাৰে তোমাৰ ভৱিষ্যৎ
নিয়তিৰ বিদ্যালয় শিক্ষাৰ্থী আৰু
আন্তৰিক সোণা হুমি
মাথো অন্তৰৰ মোৰা!!

ৰেৱতী দেৱী
তৃতীয় ষাণ্মাসিক

বসন্ত

বসন্তৰ আগমন ঘটিছে
গছ লতাই নতুনকৈ সাজিছে,
ডালে ডালে গছৰ আলকৈ বাৰি
কোমল-মাধুৰ্য কি দিব ভৰিছে।
কুঁহি পাতৰ পৰিচয়
নতুন সৌন্দৰ্য্য হৈ পাৰিছে।
কত গান আৰু কেনাই
তোমাৰ প্ৰেমত কোলি কৰ লাই,
বসন্তৰ আগমনৰ তোমাৰ
কোলে, সোণাৰ হাত শুনা নাই,
প্ৰকৃতি বিহুৰাণ হৈছে হয়
কি আছে বসন্তৰ আকাশিতলে
প্ৰাণৰ প্ৰেমত সাত মেলিলে
বিভিন্ন বেলাবাঁহী, ৰূপালী গীতিলে,
সোণাৰ কুঁহি, কাণত মধুৰিয়া
গীতি কি আৰো জোনাক মালিলে
বসন্তৰ আগমন সপোন,
অন্তৰ অপাৰ মনত হৈ

নাম= বিজী শইকীয়া
তৃতীয় ষাণ্মাসিক।

[illegible] সৌন্দৰ্য

[illegible]

নাম :- হিৰণ্যজ্যোতি ডেকা

পঞ্চম ষাণ্মাসিক

প্রার্থনা

[illegible]

অতুল চন্দ্র নাথ

সহকারী অধ্যাপক

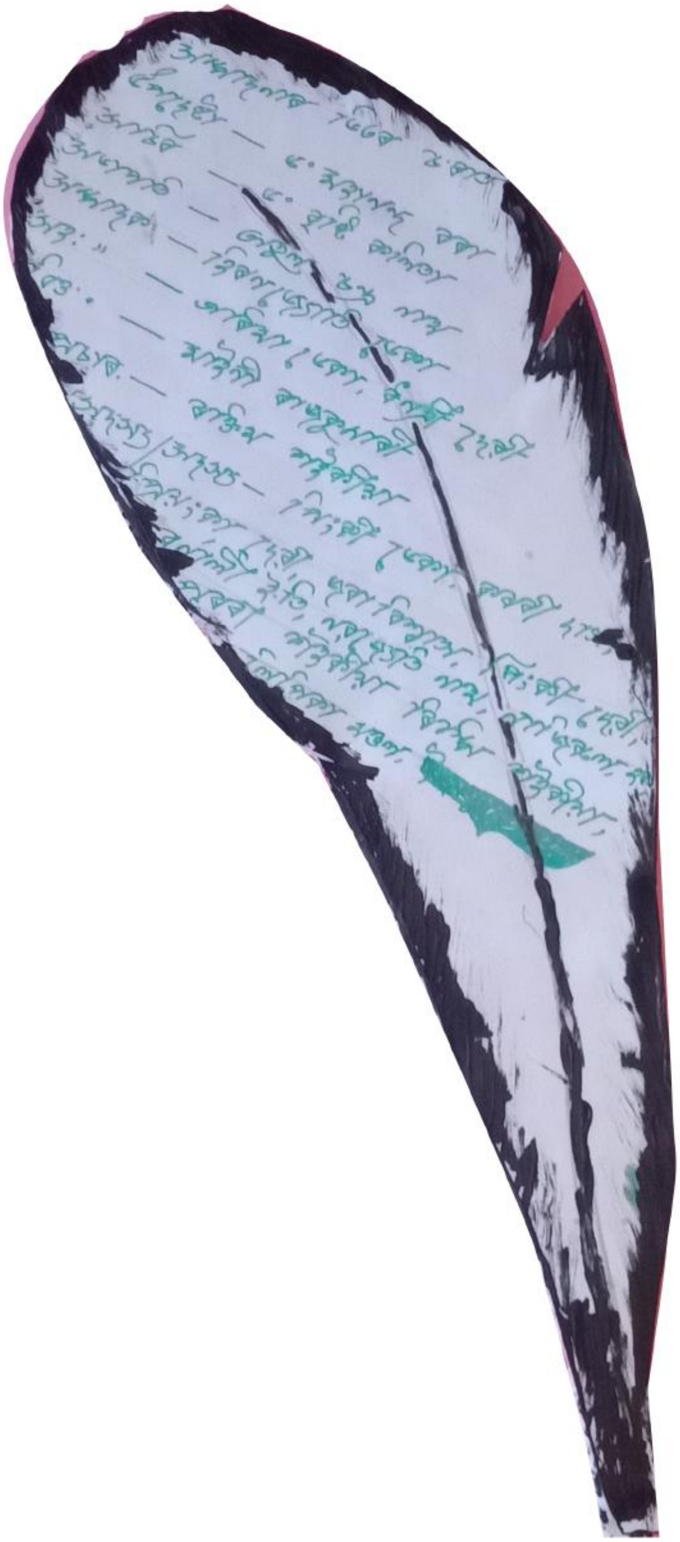

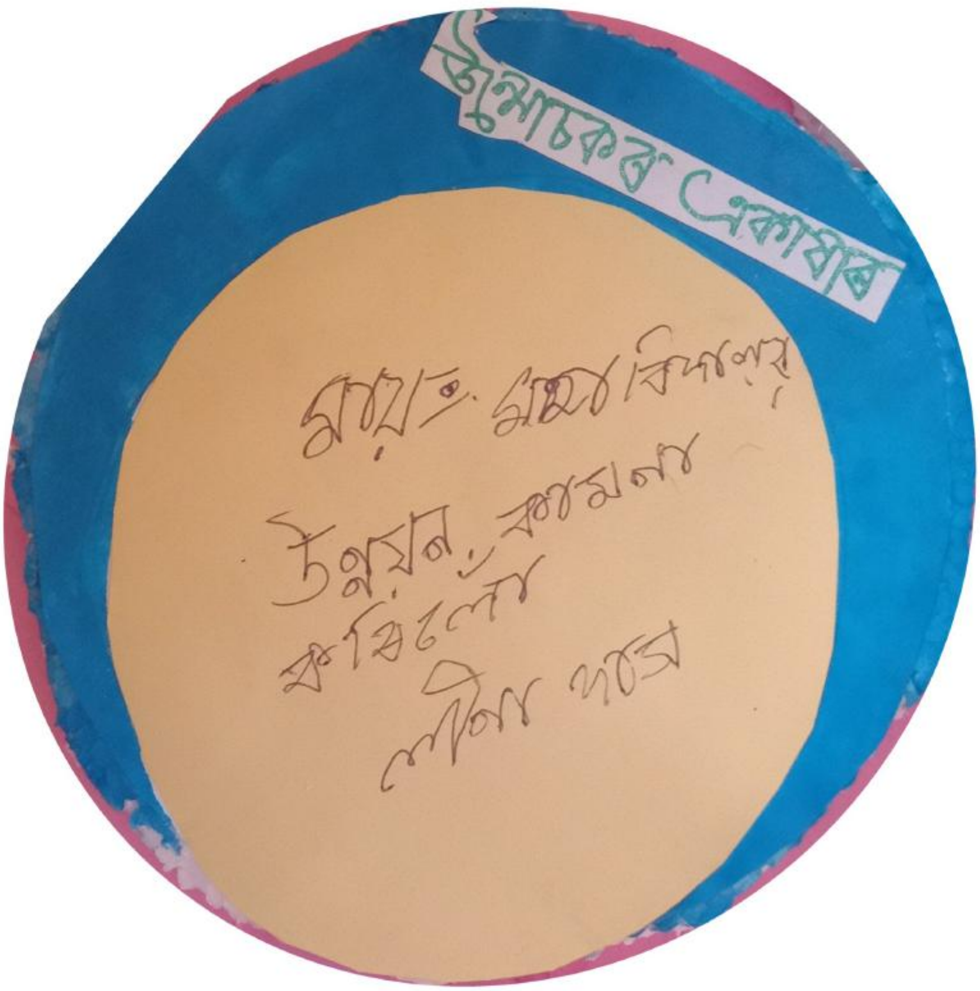

The End